

Malarstwo jako sfera hybrydyzacji

O obrazach Ewy Juszkiewicz

64

Malarstwo Ewy Juszkiewicz doskonale koreluje z definicją współczesnej działalności artystycznej, sformułowaną przez Nicolasa Bourriauda, który określił obecną sztukę jako sferę hybrydyzacji [1]. Można powiedzieć, że obrazy laureatki nagrody Grand Prix tegorocznej edycji Biennale Malarstwa „Rielska

„Jesień” dialogują z zaproponowaną przez francuskiego krytyka sztuki terminem pod dwoma względami: z jednej strony czerpią z dawnej tradycji artystycznej, bez kompleksów ją przetwarzając i remiksując obrazy (tzw. appropriation art), z drugiej zaś strony w wyniku owego procesu samplowania dawnych dzieł na płótnach artystki pojawiają się hybrydalne postacie o „niehumanicznych” głowach [2]. Sztuka rodzi się ze sztuki – pisał Ernst H. Gombrich [3]. Autor ten stawiał tezę, że inspiracją dla malarstwa iluzjonistycznego nie jest rzeczywistość, lecz język konwencji, czyli zastane wzory i schematy, które są przez kolejne generacje artystów wykorzystywane i przekształcane. W tym odwołaniu do indywidualności Juszkiewicz ujawniają się zaś w tych miejscach, gdzie podejmuje ona spór ze schematem: podmiotowość wyłania się bowiem tam, gdzie żywa jednostka krzyżuje się z językiem i artystycznymi konwencjami [4].

Artystka, szukając aspektów dialogu, którym może podjąć spór z owymi konwencjami, koncentruje się przede wszystkim na inero-

Z prawej:

Ewa Juszkiewicz, „Bez tytułu 1” według Rogiera van der Weydena, 2012, olej na płótnie, 140 x 95 cm, fot. Łacek Rogiowski

dekoracja. W efekcie przetworzeń tego rodzaju postacie stają się hybrydalne, łącząc w swoich sylwetkach to, co znane i swojskie, z tymi, co dziwaczne i niepokojące, a także to ludzkie z tymi nie-ludzkimi, poniekąd wpisując się w estetykę postmodernizmu [5].

„Jako hybrydalny można opisać także sam proces twórczy, który staje się udziałem Juszkiewicz. Artystka tworzy bowiem również kolaże, które ze swojej natury są łączeniem różnych, często pozornie nieprzystających do siebie elementów, zaproszonych do stworzenia nowej wizualnej jakości. Można więc przypuszczać, że pomysł na remiksowanie obrazów w malarstwie jest dla niej nie tylko

„jako hybrydalny można opisać także sam proces twórczy, który staje się udziałem Juszkiewicz. Artystka tworzy bowiem również kolaże, które ze swojej natury są łączeniem różnych, często pozornie nieprzystających do siebie elementów, zaproszonych do stworzenia nowej wizualnej jakości. Można więc przypuszczać, że pomysł na remiksowanie obrazów w malarstwie jest dla niej nie tylko

... w tym odwołaniu do indywidualności Juszkiewicz ujawniają się zaś w tych miejscach, gdzie podejmuje ona spór ze schematem: podmiotowość wyłania się bowiem tam, gdzie żywa jednostka krzyżuje się z językiem i artystycznymi konwencjami [4].

Artystka, szukając aspektów dialogu, którym może podjąć spór z owymi konwencjami, koncentruje się przede wszystkim na inero-

... w tym odwołaniu do indywidualności Juszkiewicz ujawniają się zaś w tych miejscach, gdzie podejmuje ona spór ze schematem: podmiotowość wyłania się bowiem tam, gdzie żywa jednostka krzyżuje się z językiem i artystycznymi konwencjami [4].

Artystka, szukając aspektów dialogu, którym może podjąć spór z owymi konwencjami, koncentruje się przede wszystkim na inero-

Artystka, szukając aspektów dialogu, którym może podjąć spór z owymi konwencjami, koncentruje się przede wszystkim na inero-

1. N. Bourriaud, *Estetyka relacji*, tłum. M. Smolińska, Wydawnictwo „Replika”, Warszawa, 2004, s. 10.
 2. E. Juszkiewicz, *Bez tytułu 1*, olej na płótnie, 140 x 95 cm, 2012, fot. Łacek Rogiowski.
 3. E. H. Gombrich, *Sztuka i życie*, tłum. M. Smolińska, Wydawnictwo „Replika”, Warszawa, 2004, s. 10.
 4. E. Juszkiewicz, *Bez tytułu 1*, olej na płótnie, 140 x 95 cm, 2012, fot. Łacek Rogiowski.
 5. M. Smolińska, *Estetyka relacji*, tłum. M. Smolińska, Wydawnictwo „Replika”, Warszawa, 2004, s. 10.

1. N. Bourriaud, *Estetyka relacji*, tłum. M. Smolińska, Wydawnictwo „Replika”, Warszawa, 2004, s. 10.
 2. E. Juszkiewicz, *Bez tytułu 1*, olej na płótnie, 140 x 95 cm, 2012, fot. Łacek Rogiowski.
 3. E. H. Gombrich, *Sztuka i życie*, tłum. M. Smolińska, Wydawnictwo „Replika”, Warszawa, 2004, s. 10.
 4. E. Juszkiewicz, *Bez tytułu 1*, olej na płótnie, 140 x 95 cm, 2012, fot. Łacek Rogiowski.
 5. M. Smolińska, *Estetyka relacji*, tłum. M. Smolińska, Wydawnictwo „Replika”, Warszawa, 2004, s. 10.

